

Вместо сбогом

- на Валио -

Така си тръгна, просто изведнъж,
потъна твоята сянка нейде в здрача,
защо ли плача, уж съм силен мъж,
нали мъжете никога не плачат.

Светът внезапно сякаш стана друг
и Бог отсъди някак много рано,
в сърцето ми пулсира само звук
и вместо кръв - акорди на пиано.

Приятелю, свещта ми догоря,
а още си говорим и сме двама,
едва ли някога ще разбере,
че всъщност теб те няма, теб те няма.

Ти тихо се отрони, като лист,
след себе си вратата не затвори.
Сега, ако ти трябва пианист,
повикай ме и аз ще дойда горе.

Живко Колев

01.08.2011